

LETTER FROM THE PASTOR

Dear Brothers and Sisters in Christ,

As I write this letter I am preparing to leave for the Mayo Clinic in Rochester. I thank you for the ongoing prayers you offer on my behalf. These letters in the bulletin are always prepared five days in advance of Sunday due to printing deadlines. In any case this will be short because I'm leaving in an hour.

As I mentioned last Sunday I am overwhelmed by the requests for prayers coming to us via the parish Facebook. I have to thank our young parishioners for taking this project into their hands and running with it. It was their idea and they've opened up a whole new avenue for further communication between the people of the parish and friends of St. Stanislaus Kostka. It's a source of great consolation that young people are so committed to the faith and to the mission of St. Stanislaus Kostka.

I think we are at a defining moment in the life of this parish and I trust you will remain generous in your commitment to the call that has come to us, not only for our good, but for the benefit of the people of Chicago. Our sanctuary is known well beyond the Chicagoland area. As we hear in today's first reading from the prophet Isaiah, *My house shall be called a house of prayer for all peoples*. Our doors are open twenty four hours and seven days a week that people find here a refuge from the noise of the world. Here in the stillness of sacred space a searching people are more readily disposed for an encounter with God.

The parish Facebook has opened up my awareness to the pressing needs of so many people. I trust you join me in prayer for them. We must not underestimate the efficacy of our prayers. God has placed in our hearts the need to pray for one another. I certainly believe the Lord wishes to bring healing to the lives of so many hurting people. As you hear me say so often, there is a suffering that comes to the mind and body, the soul and spirit of each and every one to varying degrees. Our hearts experience unrest even as we enjoy the benefits of our religious faith. This is the *inner groaning* scripture speaks about.

We are moved by the Canaanite woman in today's gospel who begs the Lord to have pity on her. All she wants is that her daughter be delivered from the torment of the devil. Jesus assures her the request will be granted. In my experience as a priest I am disturbed that so many seemingly do not enjoy the same response from the Lord. I say seemingly because on the surface so much suffering is not mitigated. Yet something indeed is happening in silence and hiddenness. The Lord will not refuse anyone who approaches Him in faith. He peers into eternity and sees well beyond the here and now of the situation. For our part we must trust and move forward in patience. He's promised us victory and He is true to His word.

The gifts and the call of God are irrevocable as St. Paul reminds us in today's second reading from his Letter to the Romans. I want this truth to be realized here at St. Stanislaus Kostka, the *Sanctuary of the Divine Mercy*. The Blessed Virgin Mary has put this desire in my heart and I trust, in yours as well. If I speak of a defining moment unfolding here at St. Stanislaus Kostka it is for the purpose of people who need healing and who are seeking mercy on behalf of their loved ones.

It is true we are an imperfect people and we have more than a few rough edges, but together let us offer to God our lives for the fulfillment of His purpose. Lord save us from ourselves and grace us with the fruit of your benevolence that through us others may be lifted up in hope and enveloped in peace.

Well this letter isn't so short after all. I've yet much to say to you. God bless you always.

Fr. Anthony Buś, C.R. – Pastor

CARTA DEL PÁRROCO

Estimados Hermanos y Hermanas en Cristo,

Mientras escribo esta carta me preparo para ir a la Clínica Mayo en Rochester. Les doy las gracias por las continuas oraciones por mí. Estas cartas en el boletín son preparadas cinco días antes del domingo por razón de los plazos de la entrega del boletín. Como quiera esta carta será corta porque me tengo que ir en una hora.

Como mencioné el domingo pasado estaba sorprendido por todas las peticiones que nos llegaron por medio del Facebook. Tengo que agradecerles a nuestros feligreses jóvenes por tomar este Proyecto en sus manos y hacerse cargo de ello. Fue idea de ellos y por lo tanto han abierto un nuevo medio de comunicación entre la gente de la parroquia y los amigos de San Estanislao Kostka. Es un gran medio de consuelo que los jóvenes están comprometidos con su fe y con la misión de San Estanislao Kostka.

Pienso que estamos en un momento definido en la vida de esta parroquia y confío en que ustedes seguirán siendo generosos en su compromiso al llamado que ha llegado a nosotros, no solamente para nuestro bien, pero también para el beneficio de la gente de Chicago. Nuestro santuario es conocido más allá del área de Chicago. Como escuchamos en la primera lectura de hoy del profeta Isaías, *Mi casa será llamada una casa de oración para toda la gente*. Nuestras puertas están abiertas las veinte y cuatro horas al día los siete días a la semana para que la gente encuentre aquí un refugio lejos del ruido del mundo. Aquí en la tranquilidad del espacio sagrado de un pueblo que está abierto a un encuentro con Dios.

El Facebook de la parroquia ha abierto mi conciencia a las grandes necesidades de muchísima gente. Confío en que me acompañarán a rezar por ellos. No debemos subestimar la eficacia de nuestras oraciones. Dios ha puesto en nuestros corazones la necesidad de orar unos por otros. Yo por supuesto creo que el Señor desea traer la sanación a la vida de tanta gente que sufre. Como me escuchan decir a menudo, hay un sufrimiento que viene a la mente, al alma y al espíritu de todos y cada uno de nosotros a diferentes niveles. Nuestro corazón vive una inquietud aún cuando disfrutamos los beneficios de nuestra fe religiosa. Esto es el *quejido* del interior del cual las Sagradas Escrituras hablan.

Somos tocados por la mujer canaanita en el Evangelio de hoy quien le ruega a Jesús que tenga compasión de ella. Lo único que quiere es que su hija sea liberada del tormento del demonio. Jesús le asegura que su petición será escuchada. En mi experiencia como sacerdote me molesta que aparentemente muchos no disfrutaron de la misma respuesta del Señor. Digo aparentemente porque sobre la superficie mucho sufrimiento está siendo mitigado. Aún así, algo realmente está sucediendo en el silencio y en lo oculto. El Señor no rechazará a nadie que se le acerca en fe. Él mira hacia la eternidad y ve más allá del aquí y del ahora de la situación. Por nuestra parte debemos confiar hacia adelante con paciencia. Él nos prometió nuestra victoria y Él es fiel a Su palabra.

Los dones y el llamado de Dios son irrevocables como nos recuerda San Pedro en la segunda lectura de Carta a los Romanos. Quiero que esta verdad se realice aquí en San Estanislao Kostka, el *Santuario de la Divina Misericordia*. La Santísima Virgen María ha puesto el deseo en mi corazón y confío, en el de ustedes también. Si hablo de un momento definido que se está desarrollando aquí en San Estanislao Kostka es para el propósito de la gente que necesita la sanación y que busca la misericordia en nombre de sus seres queridos.

Es cierto que somos gente imperfecta y que tenemos nuestros bordes ásperos, pero juntos ofrezcamos a Dios nuestras vidas para el cumplimiento de Su propósito. Señor sálvanos de nosotros mismos y danos la gracia del fruto de Tu benevolencia para que por medio de nosotros los demás puedan ser levantados en la esperanza y envueltos en paz.

Bueno finalmente esta carta no está tan corta. Aún tengo mucho que decir. Que Dios los bendiga siempre.

Padre Anthony Buś, C.R. – Párroco

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie,

Kiedy piszę ten list, przygotowuję się do wyjazdu do Mayo Clinic w Rochester. Dziękuję za ciągłe modlitwy, które oferujecie w moim imieniu. Listy w biuletynie są zawsze przygotowywane pięć dni przed niedzielą z powodu terminów w drukarni. W każdym razie ten list będzie krótki, ponieważ wyjeżdżam za godzinę.

Jak wspomniałem w ostatnią niedzielę, jestem przytłoczony prośbami o modlitwę, które przychodzą do nas za pośrednictwem Facebooka parafialnego. Muszę podziękować naszym młodym parafianom za wzięcie tego projektu w swoje ręce i jego rozpoczęcie. To był ich pomysł, który otworzył zupełnie nową drogę do dalszej komunikacji między ludźmi parafii i przyjaciółmi św. Stanisława Kostki. To źródło wielkiego pocieszenia, że młodzi ludzie są tak oddani wierze i misji parafii św. Stanisława Kostki.

Myślę, że jesteśmy w decydującej chwili w życiu naszej parafii i ufam, że pozostaniecie szczodrzy w waszym zaangażowaniu w wezwaniach, które przychodzi do nas, nie tylko dla naszego dobra, ale dla dobra mieszkańców Chicago. Nasze sanktuarium jest znane poza obszarem Chicago. Jak słyszymy w dzisiejszym pierwszym czytaniu od proroka Izajasza, *dom mój będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich narodów*. Nasze drzwi są otwarte przez dwadzieścia cztery godziny na dobę, siedem dni w tygodniu, aby ludzie znaleźli tu schronienie przed hałasem świata. Tu w ciszy świętej przestrzeni poszukujący ludzie są bardziej skłonni do spotkania z Bogiem.

Parafialny Facebook uświadomił mnie o nagłych potrzebach tak wielu ludzi. Ufam, że przyłączycie się do mojej modlitwy za nich. Nie wolno nie doceniać skuteczności naszych modlitw. Bóg umieścił w naszych sercach potrzebę wzajemnej modlitwy. Z całą pewnością wierzę, że Pan chce uzdrowić życie tak wielu zranionych ludzi. Często słyszycie mnie, jak mówię o cierpieniu, które nawiedza nasz umysł i ciało, duszę i ducha każdego z nas w różnym stopniu. Nasze serca doświadczają niepokojów, nawet jeśli cieszymy się korzyściami naszej wiary religijnej. To jest *wewnętrzny jęk*, o którym mówi Pismo.

Jesteśmy poruszeni przez kobietę kananejską z dzisiejszej ewangelii, która błaga Pana, aby się nad nią zlitował. Pragnie tylko jednego, aby jej córka została uwolniona od nękania przez złego ducha. Jezus zapewnia ją, że jej wołanie zostanie spełnione. Jestem zaniepokojony moim doświadczeniem kapłańskim, że tak wiele ludzi pozornie nie cieszy się taką samą odpowiedzią od Pana. Mówię, dlatego pozornie, że patrząc tylko powierzchownie, wiele ludzkiego cierpienia nie jest złagodzone. Jednak coś rzeczywiście dzieje się w ciszy i ukryciu. Pan nie odmówi nikomu czegokolwiek, gdy ktoś przybliży się do Niego z wiarą. On patrzy w wieczność i widzi znacznie więcej niż tylko sytuację tu i teraz. Z naszej strony musimy ufać i postępować z cierpliwością. Obiecał nam zwycięstwo i On jest wierny swojemu słowu.

Dary łaski i wezwanie Boże są nieodwołalne, jak przypomina nam św. Paweł w dzisiejszym drugim czytaniu w Liście do Rzymian. Chcę, aby ta prawda została zrealizowana tutaj w parafii św. Stanisława Kostki, Sanktuarium Bożego Miłosierdzia. Najświętsza Panna Maryja wprowadziła to pragnienie w moje serce i ufam również w wasze serca. Jeśli mówię o decydującej chwili, która odsłania się tutaj w parafii św. Stanisława Kostki, to dzieje się to dla ludzi potrzebujących uzdrowienia i tych, którzy szukają miłosierdzia w imieniu swoich bliskich.

To prawda, że jesteśmy niedoskonałymi ludźmi i mamy więcej niż kilka ostrych krawędzi, ale wspólnie oddajmy Bogu nasze życie, aby spełnić Jego cel. Pan zbawia nas od nas samych i udziela nam łaski z owocami twojego dobrodziejstwa, że przez nas inni mogą być podniesieni w nadziei i otaczani pokojem.

Cóż, ten list nie jest taki krótki. Mam jeszcze wiele do powiedzenia. Niech Bóg zawsze Was błogosławi.

Ks. Anthony Buś, Proboszcz